

Ô Cửa Nhà Tù

(Cảm tác khi đọc bài “Ô Cửa Nhỏ Của Thục Vy” do Lê Hữu viết,
ngày July 24, 2012)

Trong phòng giam chật kín bung,
Nhốt người con gái anh hùng Thục Vy.(*)
    Ngoài ô cửa hẹp xanh rì,
Một trời trong vắt tiếng chim chuyền cành.
    Một trời nắng ấm trong lành,
Một trời khao khát thực hành tự do.
    Trong ô cửa hẹp co ro,
Một thân yếu đuối dằng co đảng quyền.
    Một thân chịu lắm oan khiên,
Một thân hứng chịu nhiều phen đập vùi.
    Một thân vẫn tiến không lui,
Một thân đòi được yêu người yêu quê.
    Một thân chống chọi tứ bề,

Ngay trên đất nước đã thề gửi thân.
Ngay trên áp bức người dân,
Ngay trên bạo lực, vô nhân, lạm quyền.
Ngay trên lừa gạt, đảo điên,
Ngay trên bán nước, lay quỳ Bắc phương.
Ngay trên mục rữa quê hương,
Thục Vy vẫn cứng đầu không phục tùng.
Qua ô cửa hẹp vẫn mong,
Một trời tươi sáng cho dòng Rồng Tiên.
Một tương lai mới đi lên,
Nước Nam vững tiến trở nên hùng cường!

Một ô cửa nhỏ giam hồn,
Phận người con gái giữa dòng đời xô ...

Nguyễn P. Thúy, 07/27/2012

(*) Thục Vy, ra đời mười năm sau khi cuộc chiến tranh Việt Nam chấm dứt. Những hiểu biết của cô gom góp từ trường lớp, sách vở, và tài liệu phổ biến ở trong nước. Tinh thần của cô chịu ảnh hưởng của người cha, một nhà văn tên tuổi đã bị lao tù mười năm vì tranh đấu cho những lý tưởng công bằng, tự do, dân chủ.

“Tôi yêu tự do,” Thục Vy từng bộc lộ. Vì lòng yêu tự do ấy, cô phải lên tiếng và tranh đấu để đạt được. Cô tin rằng đất nước mà cô đang sống rất cần đến những đổi thay, và cô cũng tin rằng thế hệ trẻ của cô sẽ làm được điều này!

Ngày 5 tháng 7, 2012, qua ô cửa nhỏ trong căn phòng giam đóng kín, Thục Vy nhìn ra một mảng trời trong xanh và cô khao khát tự do hơn bao giờ hết.